

HVA MÅ GJØRES?

Utgitt av SUF(m-l) på historie 25/10-72

HVA ER HISTORIE?

Sivert Langholm skriver i metodeboka: "Den akademiske historieskrivning søker først og fremst å tilfredsstille den menneskelige nysgjerrighet overfor fortida som føles av personer med historie hovedfag."

Eller sagt på en annen måte: Fordi historie gir undervisningskompetanse i skolen er den akademiske historieskriver alltid sikret lesere og tilhørere.

Det er sjeldent at historikerne når utover denne snevre krets. Og slik må det også bli når en primært skriver for å tilfredsstille sin egen nysgjerrighet. Det kapitalistiske samfunns konkurranseideologi gjenspeiler seg her tydelig.

En får lett følelse av at historie bare har betydning som forskningsobjekt. At vi kan lære av historien, at denne lærdom kan komme til nytte i dagens politiske kamp - det må sjølsagt ikke sies høyt. Rett nok blir det godkjent at mange historikere er inspirert av Marx. Den samme Marx sa en gang om filosofene at de bare har fortolket verden forskjellig, mens det det kommer an på er å forandren. Det må være utgangspunktet for vår holdning til historien.

På samme måte som et hvert menneske trenger å vite noe om sin fortid, trenger også vi å vite noe om samfunnets fortid. Og på skolen får vi lære historie: Konger, fyrster og statsmenn skapte historie - det lærte vi også det samme innpodes i dag (j.fr. Palmer). Hvordan blir det av folket?

Cæsar slo gallerne.

Hadde han ikke engang med seg en kokk?

Brecht

Historieundervisningen er et av de indoktrineringsmidler det borgerlige kapitalistiske samfunn bruker for å få oss til å holde kjeft, for å kue og undertrykke oss. Stol på stortingsmenn og statsråder, skipsredere og direktører ♀ de bestemmer for deg. Underforstått: de skaper historien. Det var et av argumentene til JATEFsida under EEC-kampen. Men folket tok saken i egne hender og sa Nei. Det er ikke første gang folket seirer over makteliten og det blir ikke siste.

Folket og bare folket er den rådikraft som skaper verdenshistorie.

Mao Tsetung

Hadde folk her i landet og andre steder fått vite om den historiske fortid som bewusst holdes skjult for dem, ville de imperialistiske kreftene sittet mindre trygt i sadelen.

Historie er å gi folk bevissthet om at det nytter å ta saken i egne hender, at det nytter å kjempe fordi det er ingen andre enn folket som skaper historie. Historie er å vise at det alltid har vært en klassekamp, historie er å peke på undertrykkerne og forstå bakgrunnen for deres makt. Det er et godt og nødvendig utgangspunkt for forandring. Revolusjonen kommer ikke av seg selv!

FYLL UNIVERSITETET -

sier Terje Nøyan (GG). Så mange har blitt nødt til å lese hjemme pga. plassmangel. Kaolet var totalt om de plutselig møtte opp.

Ideen er morsom - og fin.
Men så?

Er det nok å vise KUD at vi lever trangt?
Nei. De som sitter i dept. vet utmerket godt om forholdene.
Saken er:

Dette er statens plan:

1. Lage krisetilstander gjennom statsbudsjettet.
 2. Gjennomføring av Ottosen-komiteens endelige instilling.
- Budsjettet er altså ei brekkstang for en politisk sak.

Vi må forstå at fienden er bevisst! Staten er ikke nøytral eller noe som helst annet enn klassestat.

Budsjettet viser: Nok en gang er det folket som får bære den tunge børa. Moms, skatteinning, folketrygdavgift.

Storkapitalen får ettergitt investeringsavgift (Hydro 35 mill.) og får overdratt overskuddet av folketrygden. (Overskuddet øker.)

Strukturrasjonaliseringa øker.

STATSBUDSJETTET ER FOLKEFIENDTLIG.

På universitetet er videreutdanningsloven (O-kom.) det hittil hardeste angrepet på lenge. (Noe lignende er vel ikke kjent!)

Erfaringer fra tidligere viser at aksjoner er en bra ting. Vi konsoliderer oss og står sterkere enhetlig ved slike markeringer. Vi får presentert kravene våre så folk kan forstå at vi kjemper en rettferdig kamp. (I den grad pressa lar det gå usensurert og uforkludra igjennom.)

- Men erfaringene viser også at vi kan ikke nøye oss med dette.
- For å vinne fram med våre krav må vi ha tyngde bak oss.
- Vi må:
 1. Få enhet lærere/studenter på instituttene over hele universitetet, på minimumskrav og fordømmelse av statens politikk.
 2. Alle i videreutdanning blir rammet, og må stå sammen i landsomfattende aksjoner.
 3. Vi må forsøke å få støtte fra folk utenfor universitetet som vi har felles interessen med. Faglærere i historie. Andre forskerhistorieforeninger. Norsk lektorlag, lærerlag o.l.

Et sterkt og enhetlig grunnplan er forutsetningen for å oppnå resultater. FSF har foreslått å danne lokale komiteer, bredt sammensatt, med lærere og studenter.

Dette bør diskuteres på allmannamøtet tirsdag 31. okt.

En slik komite må ha allmannamøte som grunnplan.

KAMP MOT STATSBUDSJETTET!